

Δύστυχε Έλληνα, διάβασε και φρίξε: Πως δικαστικοί και πολιτικοί τρώνε και πίνουν εις υγείαν τών κορόιδων...

Ο ελληνικός λαός πληροφορήθηκε με οργή ότι οι συνταξιούχοι βουλευτές ζητούν αναδρομικά εκατομμυρίων ευρώ. Αν όμως ξέραμε όλη την αλήθεια για το θέμα, θα εξοργιζόμασταν όχι με τους βουλευτές αλλά με τον εαυτό μας! Θα λέγαμε, καλά, γίνονται τόσο φοβερά και τρομερά πράγματα στη δημόσια ζωή και εγώ, ο λαός, κοιμάμαι;

Κοιμόμασταν! Μπροστά στα μάτια μας έγινε το 2006, 2008 το μεγαλύτερο αντικειμενικά σκάνδαλο από καταβολής του ελληνικού κράτους: Πήραν εξτρά, εντελώς παράνομα, με μία ληστρική απόφαση ενός δικαστηρίου, δύο δισεκατομμύρια ευρώ, οι δικαστές (περιλαμβάνονται και οι εισαγγελείς), οι βουλευτές και τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και ο λαός καμιά αντίδραση!

Διάβασε με προσοχή:

Υπάρχει στο Σύνταγμα το άρθρο 88, παρ. 2, που λέει: **«Οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργών είναι ανάλογες με το λειτούργημά τους. Τα σχετικά με τη βαθμολογική και μισθολογική τους εξέλιξη και με την κατάσταση τους γενικά καθορίζονται με ειδικούς νόμους»**. Τι σημαίνει και πως πρέπει να ερμηνευτεί (αν χρειάζονται ερμηνεία τα αυτονόητα!) αυτή η διάταξη; Ότι κατά τον ειδικό καθορισμό από τον νομοθέτη των αποδοχών των δικαστών, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ανάλογες συνθήκες της δουλειάς τους, η υπηρεσιακή κατάστασή τους και η ανάλογη κοινωνική αντίληψη για το υψηλό πράγματι δικαστικό λειτούργημα. Έτσι ακριβώς ερμήνευσε παλιότερα αυτή τη συνταγματική διάταξη το Συμβούλιο της Επικρατείας με την υπ' αριθμ. 736/1953 απόφασή του. Αυτή η ερμηνεία, που θεωρεί τη διάταξη κατευθυντήριου, αν μη ευκτικού προς τον κοινό νομοθέτη χαρακτήρα, και που δεν αμφισβητήθηκε για 33 ολόκληρα χρόνια, δεν άφηνε βέβαια περιθώριο να αυξήσουν οι ίδιοι οι δικαστές, με δικαστικές αποφάσεις, τις αποδοχές τους.

Αλλά από το 1986 άρχισαν να αξιώνουν εξομοίωση των αποδοχών τους με εκείνες άλλων υψηλότερα αμοιβομένων κατηγοριών λειτουργών και υπαλλήλων, ιδίως με τους βουλευτές, τους διευθυντές γιατρούς του ΕΣΥ και τους καθηγητές πανεπιστημίων. Και το επέβαλαν με τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας αριθμ. 1951/1986, 400/1989, 1688/1991 και 4/1992. Πως το πέτυχαν; Έδωσαν στην παραπάνω συνταγματική διάταξη επιτακτικό χαρακτήρα και την ερμήνευσαν ως εξής: **Ότι λέγοντας το άρθρο 88, παρ. 2, του Συντάγματος ότι οι αποδοχές των δικαστών είναι ανάλογες με το λειτούργημα τους, εννοεί ότι δεν επιτρέπεται να παίρνει κανείς, ούτε στο δημόσιο τομέα ούτε στον ιδιωτικό** (ναι, ούτε στον ιδιωτικό, ΣτΕ 4/1992!), **αποδοχές μεγαλύτερες από τους δικαστές και ότι αν τυχόν κάποια κατηγορία εργαζομένων παίρνει μεγαλύτερες, αυτομάτως δικαιούνται αυτές τις μεγαλύτερες αποδοχές και οι δικαστές και οφείλει κάθε δικαστήριο να τις επιδικάσει!** Πρόκειται βέβαια για παράλογη ερμηνεία, που όμως έγινε νομολογία και ανέβασε μισθολογικά τους δικαστές στα ύψη! Και επειδή τρώγοντας έρχεται η όρεξη, φτάσαμε στην εξής απαίσια και καταστρεπτική για τα δημόσια οικονομικά μας δικαστική εξέλιξη...

Πρόσεξε, αναγνώστη, τι έγινε:

Στην κορυφή της μισθολογικής πυραμίδας, δεύτερος μετά τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας στον ευρύ δημόσιο τομέα, βρισκόταν ήδη από το 2000 ένας μετακλητός κρατικός λειτουργός, ο πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομίων (ΕΕΤΤ), μιας ανεξάρτητης αρχής, που είχε αποδοχές σχεδόν διπλάσιες από τους προέδρους των ανωτάτων δικαστηρίων, ως κρατικό «golden boy». Πρόσεξε αναγνώστη: **Μέχρι το 2006 οι δικαστές, όπως σου είπα, όπου εντόπιζαν κάποια κατηγορία εργαζομένων στο κράτος και γενικά στον δημόσιο τομέα να παίρνει υψηλότερες αποδοχές, αυτοί δίκαια οι ίδιοι και με βάση την διεστραμμένη ερμηνεία της παραπάνω συνταγματικής διάταξης ανέβαζαν στο ίδιο ύψος και τις δικές τους αποδοχές.**

Αυτό έγινε με τις παραπάνω αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Το 2006 όμως έγινε το εξής τελείως διαφορετικό: Το Μισθοδικείο, ένα ανώτατο ειδικό δικαστήριο που ιδρύθηκε το 2002 ειδικά για τους δικαστές και συγκροτείται από τρεις ανώτατους δικαστικούς, τρεις καθηγητές πανεπιστημίου και τρεις δικηγόρους, έβγαλε την υπ' αριθμ. 13/2006 απόφαση που λέει τα εξής: Ο πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομίων (προσοχή: Ένα άτομο

δηλαδή και όχι μια κατηγορία υπαλλήλων, όπως έγινε όλες τις άλλες φορές) παίρνει σχεδόν διπλάσιες αποδοχές από τους προέδρους των ανωτάτων δικαστηρίων. Αυτό το πράγμα, είπε το Μισθοδικείο, παραβιάζει (τάχα) το Σύνταγμα, το παραπάνω άρθρο 88, παρ. 2 (που λέει ότι οι αποδοχές των δικαστών είναι ανάλογες με το λειτούργημά τους), είναι παράνομο, είναι αντισυνταγματικό, παραβιάζει την ισοτιμία των εξουσιών, **πλήττει καίρια την δικαστική ανεξαρτησία!**

Ας υποθέσουμε κι εμείς οι αφελείς ότι πράγματι δεν είχαμε επί χρόνια ισοτιμία των εξουσιών και ανεξάρτητους δικαστές, δηλαδή δεν είχαμε δημοκρατία, επειδή έτυχε ένας υπάλληλος, αυτό το κρατικό «golden boy», ο πρόεδρος της ΕΕΤΤ να παίρνει, καλώς ή κακώς, βασιλικές αποδοχές. Τι έπρεπε να κάνει το Μισθοδικείο; Η λογική και ο νόμος, το άρθρο 38 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, λέει ότι έπρεπε, μετά την κήρυξη ως παράνομων των αποδοχών του υπαλλήλου αυτού κατά το μέρος που υπερβαίνουν τις δικαστικές αποδοχές, να στείλει την υπόθεση στον εισαγγελέα για να ερευνήσει την παρανομία. Αντί γι' αυτό τι έκανε λέντε το Μισθοδικείο; Σου εφιστώ, αναγνώστη, απόλυτη προσοχή για να κατανοήσεις πλήρως τη δικαστική ακολασία που διέπραξε το κολασμένο αυτό δικαστήριο, το Μισθοδικείο, σε βάρος σου, σε βάρος όλου του δύσμοιρου λαού μας.

Διάβασε και φρίξε λοιπόν:

Η απόφαση υπ' αριθμ. 13/2006 του Μισθοδικείου λέει ότι: **Για να αποκατασταθεί η δικαστική ανεξαρτησία, η ισοτιμία των εξουσιών και άλλα ηχηρά παρόμοια, πρέπει αυτές τις παράνομες αποδοχές του «golden boy», του προέδρου της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομίων, να τις πάρουν και οι πρόεδροι των ανωτάτων δικαστηρίων και αναλογικά όλοι οι δικαστές!**

Δηλαδή, αντί το Μισθοδικείο αυτό να κρίνει ότι πρέπει με κάποιον τρόπο να κατέβουν οι παράνομες αυτές αποδοχές του «golden boy», τις έδωσε και σε 6000 δικαστές και κατά συνέπεια, με βάση κάποιες άλλες αισχρές συνταγματικές διατάξεις, που τις αναφέρω παρακάτω, στα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και τους βουλευτές! **Σχεδόν διπλασίασε τις αποδοχές όλων αυτών,** τη στιγμή που ήταν ήδη ψηλότερες από τις αποδοχές όλων των άλλων υπαλλήλων και λειτουργών του Κράτους!!! Η απόφαση αυτή πάρθηκε κατά πλειοψηφία. Μειοψήφισαν οι τρεις καθηγητές της Νομικής που μετείχαν στη σύνθεση, των οποίων η γνώμη (και η αγανάκτηση!) καταγράφεται στην απόφαση και λέει προφητικά ότι, αν το δικαστήριο δώσει αυτά τα χρήματα στους δικαστές

«...ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΕΞΟΥΘΕΝΩΣΕΙ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΜΕ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΝΑ ΑΝΤΕΠΕΞΕΛΘΕΙ ΣΤΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ».

Κι αυτό έγινε και το ζούμε σήμερα στο πετσί μας! Πόσα ήταν αυτά τα χρήματα; **Βγαίνουν πολύ πάνω από δύο δισεκατομμύρια ευρώ, για 6000 δικαστές, ως αναδρομικά μισθολογικών διαφορών, συν τις συνεπαγόμενες αυξήσεις μέχρι του διπλασίου των ήδη παχυλότατων μισθών τους.** Με βάση αυτή την απόφαση αρ. 13/2006 του Μισθοδικείου σε κάθε δικαστή αναλογούσαν μαζί με τους τόκους κατά μέσο όρο κάπου 200.000 ευρώ μόνο από αναδρομικά! Δηλαδή επειδή η πατρίδα μας είχε την στραβή τύχη να παίρνει κάποιο κρατικό «golden boy», αντισυνταγματικά και παράνομα, όπως το ίδιο το Μισθοδικείο έκρινε, υψηλότερες αποδοχές, έπρεπε γι' αυτήν την παρανομία να ...πληρώσει το κράτος στους δικαστές, τους βουλευτές και τα μέλη του ΝΣΚ πάνω από δύο δισεκατομμύρια ευρώ μόνο αναδρομικά για δήθεν μισθολογικές διαφορές και επιπλέον σχεδόν να διπλασιάσει τις ήδη κορυφαίες αποδοχές τους! **Και νομίζεις αναγνώστη ότι η φρίκη τελειώνει εδώ; Γελιέσαι!...**

Γίνονται τέτοια πράγματα σε άλλη χώρα;

Πάρε όμως και άλλο χαπάκι, δύστυχε Έλληνα, δύστυχε αναγνώστη, διότι θα ταραχθείς και με τα εξής: Κατά το Σύνταγμα (άρθρο 111, παρ. 2 που διατηρεί την ισχύ του Ζ/1975 ψηφίσματος, το οποίο διατηρεί σε ισχύ την από 22.12.1964 σχετική απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής) η βουλευτική αποζημίωση εξισώνεται με τις αποδοχές του Προέδρου του Αρείου Πάγου. Αυτή η ρύθμιση έγινε το 1964 από τον Γεώργιο Παπανδρέου, τον «Γέρο της Δημοκρατίας», ο οποίος παράλληλα είχε διπλασιάσει τους δικαστικούς μισθούς -και ας μην αναλογιστούμε γιατί τα έκανε όλα αυτά τα φαύλα ο σχωρεμένος... Λοιπόν, η κατάπτυστη απόφαση αριθμ. 13/2006 του Μισθοδικείου στηρίχθηκε, όπως προανέφερα, στο σκεπτικό ότι παρανόμησαν οι βουλευτές με το να μην αυξήσουν τις αποδοχές των δικαστών. Αυξάνει, κατόπιν αυτής της παρανομίας, διπλασιάζει τις αποδοχές όλων των δικαστών και πρώτα πρώτα του Προέδρου του Αρείου Πάγου και **αυτομάτως διπλασιάζονται, αφού εξισώνονται κατά το Σύνταγμα, και οι αποδοχές αυτών που παρανόμησαν, δηλαδή των βουλευτών!!!** Πρόκειται για τα ποσά που είχαν μεταμορφωθεί σε «έκτακτη παροχή» στους δικαστές και σε 80% αύξηση και όπως μάθαμε πρόσφατα ζητούν ως αναδρομικά οι μισθολογικά ωφελούμενοι λόγω εξίσωσης συνταξιούχοι βουλευτές. Δηλαδή η αδικοπραξία - κατά την κρίση του ίδιου του Μισθοδικείου - της Βουλής, των βουλευτών, διπλασίασε τις αποδοχές των ίδιων των βουλευτών!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! (Βάλε κι άλλα θαυμαστικά, αναγνώστη, και ψάξε να

βρείς που πήγε η βασική νομική αρχή που λέει ότι, «ο εξ οικείου πταίσματος ζημιούμενος ου δοκεί ζημιούσθαι»)...

Αναγνώστη, και κατά το Σύνταγμα, άρθρο 25, και κατά το νόμο, άρθρο 281 Αστικού Κώδικα, απαγορεύεται η καταχρηστική άσκηση δικαιώματος. Δηλαδή, δεν μπορείς κάποιο υπαρκτό δικαίωμα σου να το ασκήσεις, αν αυτή η άσκησή του υπερβαίνει προφανώς τα όρια της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και τον οικονομικό και κοινωνικό σκοπό του δικαιώματος. Αν γίνουν δεκτά από ένα δικαστήριο, αν αποδειχθούν δηλαδή, γεγονότα που κατά καλόπιστη και ηθική κρίση, προσβλέποντας και στο οικονομικά και κοινωνικά δέον, συνιστούν κατάχρηση δικαιώματος, τότε η αγωγή του δικαιωματούχου απορρίπτεται. Στην προκειμένη περίπτωση δεν υπάρχει τίποτε πιο αντίθετο στην καλή πίστη, τίποτε πιο αντίθετο στα χρηστά ήθη, τίποτε πιο καταστρεπτικό οικονομικά, τίποτε πιο αντικοινωνικό από το να παίρνεις τις παράνομες και αντισυνταγματικές αποδοχές ενός ατόμου, ενός golden boy, και να τις επεκτείνεις σε όλους τους δικαστές, σε όλους τους βουλευτές, σε όλα τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και να διπλασιάζεις τις αποδοχές όλων αυτών, όταν μάλιστα ήδη βρισκότανε όλοι αυτοί στην κορυφή της μισθολογικής πυραμίδας!...

Θα γράψω και κάτι ακόμα και θα το γράψω με πολύ δισταγμό, τρέμοντας, διότι φοβάμαι ότι όπου με βρείς, αναγνώστη, αν δεν με πλακώσεις στο ξύλο, πάντως σίγουρα θα με φτύνεις, θα με λες ψεύτη, απατεώνα, τι είναι αυτά που γράφεις! Διότι θα θεωρήσεις ψέμα μου, είναι αδύνατο να πιστέψεις ότι συνέβη και το εξής:

Το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών δικάζοντας την πρώτη αγωγή δικαστή που στηριζόταν στην παραπάνω κατάπτυστη και αισχρή απόφαση του Μισθοδικείου, είπε (αριθμ. απόφασης 1445/2007) ότι αφού παρανόμησαν τα νομοθετικά όργανα του Κράτους, η Βουλή και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, με το να μη δώσουν και στους δικαστές τις αποδοχές του «golden boy», του Προέδρου της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομίων, ανάγκασαν τους καημένους τους δικαστές να κάνουν αγωγές, κατά χιλιάδες, και αυτό προκάλεσε «εντυπώσεις στο ευρύ κοινό που δημιουργήθηκαν από δυσμενείς κρίσεις» κατά των δικαστών από τους δημοσιογράφους. Γι'αυτά τα δυσμενή σχόλια καταδικάσθηκε το Δημόσιο να πληρώσει στον συγκεκριμένο ενάγοντα δικαστή, πέρα από τα αναδρομικά, χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη 5.000 ευρώ, δηλαδή ο λογαριασμός για το σύνολο των 6000 δικαστών βγαίνει 30.000.000 ευρώ!...

Για τον ίδιο ακριβώς νομικό λόγο (μάλλον νομικό παραλογισμό) δικαιούνται και οι βουλευτές από το Δημόσιο (και ας μη μου πεί κάποιος νομικός φωστήρας ότι δεν δικαιούνται, βάσει της ανωτέρω αισχρής νομολογίας) από 5.000 ευρώ (πέρα από τα αναδρομικά τους) χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ο καθένας, διότι με το να μην αυξήσουν οι ίδιοι στο ύψος των αποδοχών του Προέδρου της ΕΕΤΤ τις αποδοχές των δικαστών, υπέπεσαν -είπε το ληστρικό Μισθοδικείο- σε αδικοπραξία η οποία προκάλεσε την αύξηση των αποδοχών των δικαστών, και άρα, βάσει του Συντάγματος, αυτών των ίδιων, των βουλευτών, που αναγκάστηκαν γι' αυτό το λόγο να κάνουν αγωγές κατά του δύστροπου Δημοσίου, οι οποίες αγωγές προκάλεσαν επίσης, όπως όλοι γνωρίζουμε, δυσμενείς εντυπώσεις στο ευρύ κοινό και άρα και αυτοί δικαιούνται από το Δημόσιο όπως ακριβώς και οι δικαστές, για τον ίδιο ακριβώς λόγο, την **χρηματική ικανοποίηση των 5000 ευρώ, για ηθική βλάβη που προκάλεσαν οι ίδιοι στον εαυτό τους!** Τρελά πράγματα!

Και κάτι τελευταίο: Είναι χαρακτηριστικό της εθνικής παθογένειας το ότι δεν υπήρξε, εξ όσων τουλάχιστον γνωρίζω, κανείς δικαστής, κανένας βουλευτής (όταν βγήκε στη σύνταξη...), κανένα μέλος του ΝΣΚ που ν' αποποιήθηκε το αμαρτωλό χρήμα του Μισθοδικείου, που μεταμορφώθηκε σε «έκτακτη παροχή» με την ΚΥΑ 2/1601/0022/30.1.2008 και σε αύξηση 80% με τον ν. 3691/2008. Πριν τις οριζόντιες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις προηγήθηκε, ως αιτία τους, η ηθική οριζοντίωση των ταγών μας αλλά και της ίδιας της κοινωνίας μας. Χαυνοπολίτες, εγώ-πρόβατα πολιτικών τσελιγκάτων, αυτοί ήμασταν...

Γιάννης Αποστολίδης, π. δικηγόρος

(Επιτρέπεται και είναι επιθυμητή από τον συντάκτη η ελεύθερη διάδοση του παρόντος κειμένου με οποιονδήποτε τρόπο. Για διάλογο μαζί μου ή τυχόν αντιδράσεις τηλεφωνήστε στο 6932 916443).

Πηγή και πλήρες κείμενο: infognomonpolitics.blogspot.com